

sinna tappia olled Jummalä ees?" Sesamma sanna loi kui wakk selgest taewast tiggeda süddame siise. — „Sesamma olled sinna“ hüdis temma süddame tunnistus temma wasto, „kes omma liggi- mest wiikad; sinna põlgad Jummalat ja ei woi õnsaks sada!“ Oh et minna selsammal tunnil woik- sin omma ennese õppetaja käest nou ja abbi otsida“ mõtles temma ommas süddames. — Siis lõppe- tas õppetaja omma jutlust nende sannadega: „agga mis kasso saab minno jutlustest olla? oh andko se Jõsand meie armo Jummal, et agga kaks ehk kolm hinged olleksid selle läbbi kaswand trui ja kind- la armastusesse liggimesse wasto!“ — „Mul on se jutlus kassuks olnud,“ mõtles se tige kurja wiuhaga mees ommas süddames, „minna tahhan essimenne olla, kes ennast wõttab parrandada, min- na tahhan omma kurja wiuha sutumalt kaut- da!“ — Temma läks koio ja selsammal õhtal kut- sus temma keik rahwast küllas kofko, tunnistas arwalikkult sedda suurt üllekohhut, mis omma nab- rile olli teinud, pallus tedda süddamest andeks ja pakkus temmale iggal wisit leppitamist. — „Panne sinna, armas naber, sedda raia samba mahha, kuh- ho sinna tahhad, se on mul keik üks puhhas!“ Ilma sundimatta temma maksis sedda trahwi rah- ha, mis külla koggodus temma tehtud pahhandusse parrast temma peäle panni, et temma kül enne ifka

keige makso jures wastane ja kangekaelne olli ol- nud; temma ka esimest korda ommas ellus mõt- les waeste peäle, andis neile rohke käega armo- annid, lubbas omma ello parrandada ja parran- das ennast ka tõeste.

Oh armsad luggejad, kui on ka teil kurri wiuha süddames, minge ja tehke nendasammoti, leppige ärra teine teisega ja woidke kurja ärra, heaga! —

„Jggamees olgo nobbe kuulma, pitkalinne rä- kima ja pitkalinne wiuhale, sest innimesse wiuha ei tee mitte, mis Jummalä ees õige on!“ Sak. 1, 19 ja 20. —

Üks tallopoeg ärkab ülles patto- unnest.

Üks tallopoeg, kes mitto aastat olli arwalik- tude pattude sees ellanud, ja omma julge patto- tenistusega mitme innimessele pahhanduseks ol- nud, hakkas tundma, et temma ellaminne üsna Jummalä sanna ning tahtmise wasto olli, ja temma südda läks kurwaks selle üle; agga et pat temmale wägga maggus olli; siis ta elas segiparrast omma wanna wisi järrele peäle. Agga üks kord läks temma metsa puid raiuma, ja kui